

Metodološka osnova metoda

Integrativna Psihodinamska Psihoterapija je složen teorijsko metodološki sistem čija je osnova rad sa bazičnim emocionalnim kompetencijama - bazičnim "softverima" naše psihe za obradu emocija i upravljanje emocijama. IPP daje jasne tabele sa pokazateljima zastoja u osam bazičnih emocionalnih kompetencija na bihejvioralnom, emocionalnom, kognitivnom i konativnom planu, kao i oblike ispoljavanja zrele razvijene emocionalne kompetencije. Na taj način omogućuje terapeutima da jasno prepoznaju zastoj u razvoju kompetencije, da imaju smer u kojem razvoj treba da se kreće, "zonu narednog razvoja" klijenta.

Pored toga, IPP ima razrađenu "taksonomiju psihoterapijskih ciljeva" u kojoj su razvrstane brojne tehnike po tome koju kompetenciju mogu da razvijaju i na kom stadijumu razvoja. To daje mogućnost psihoterapeutima da, na strukturisan način, prepoznaju razvojni zastoj i izaberu tehnike koje će koristiti za razvoj bazičnih emocionalnih kompetencija koje su u zastoju.

Struktura psihoterapijskog procesa po OLI metodu

Proces psihoterapije možemo podeliti na 3 faze:

1. Početnu fazu (faza definisanja ciljeva, uspostavljanja radnog saveza, razjašnjavanja terapijske situacije...)
2. Faza psihoterapijskog rada na uvidima i promeni
3. Faza završavanja terapijskog procesa.

Cilj i ishod modula:

Edukanti razumeju metodološke osnove psihoterapijskog rada po OLI Integrativnoj Psihodinamskoj psihoterapiji:

- definisanje ciljeva
- uspostavljanje radnog saveza
- razjašnjavanje terapijske situacije
- rad na uvidima i promeni
- praćenje procesa i sadržaja

- prepoznavanje razvijenosti bazičnih emocionalnih kompetencija i metode rada na njihovom razvoju
- proces završavanja terapije

Način održavanja modula:

Modul se održava u okviru jednog vikenda, odnosno 12 sati ili 16 časova.

Sadržaj modula:

- Metodološka osnova metoda - osam bazičnih emocionalnih kompetencija: indikatori razvijenosti emocionalnih kompetencija
- Struktura psihoterapijskog procesa po OLI metodu u 3 faze:
 1. Početna faza (faza definisanja ciljeva, uspostavljanja radnog saveza, razjašnjavanja terapijske situacije...)
 2. Faza psihoterapijskog rada na uvidima i promeni i
 3. Faza završavanja
- Dve ravni psihoterapeutskog rada: ravan sadržaja i ravan procesa
- Prepoznavanje sekundarne dobiti, mehanizama odbrane i kontraveština
- Rad sa otporom i transferom- kratka obnova gradiva
- Psihoterapijski rad na razvoju bazičnih emocionalnih kompetencija
- Prepoznavanje deficita u bazičnim emocionalnim kompetencijama prema dominantnom tipu anksioznosti klijenta
- Vrste anksioznosti i emocionalne kompetencije
- Taksonomija psihoterapijskih ciljeva- Tehnike „širokog spektra” i „usmerene” tehnike
- Prepoznavanje nedostatka u nekoj od bazičnih emocionalnih kompetencija prema sadržaju “narcističkog ponosa” - vrsti neravnoteže u narcističkom sektoru ličnosti
- Završna faza- učvršćivanje promena i prorada separacionih anksioznosti.
- Prikazi slučaja, prepoznavanje gradiva u slučaju, integrisanje tehnika drugih pravaca kroz analizu slučaja, vežbe, diskusija.

Literatura:

Jovanović N. „Psihoterapijski metodi 1-Psihoanaliza i Rodžersovo nedirektivno savetovanje, Filozofski Fakultet Beograd, priručnik za vežbe iz predmeta „Osnove psihoterapije i Savetovanja“ (1981)

Greenson, R. – The Technique and Practice of Psycho Analysis, Hogarth Press

and Inst. Of P. A., London, 1978

Rodgers, C.-Kako postaje ličnost, Nolit, 1985

Sas, T. – Etika psihoanalize, Vuk Karadžić, Beograd, 1978.

Dopunska:

Senić, R, Jovanović, N. (2011), Strah od života- o anksioznosti i paničnim napadima, Beoknjiga, Beograd